Dosarul penal nr. 1-256/2026
1-26035080-09-1-19032026

**S E N T I N Ț Ă**
**În numele Legii**

20 mai 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

*Cu participarea*:
Acuzatorului de stat Dumitru Cojocari
Apărătorului Veceaslav Pascari

*În prezența:*
Inculpatului Cîrlig Serghei
Partea vătămată *****

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Cîrlig Serghei **********a.n. IDNP *****, domiciliat *****, studii medii, nesupus militar, celibatar, cu antecedente penale stinse,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 19.03.2026 – 20.05.2026,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

**c o n s t a t ă :**

Cîrlig Serghei, la data de 26.02.2026, aproximativ în jurul orelor 16:00, aflându-se în incinta magazinului ,,Linella,, amplasat pe str. Ștefan Cel Mare 8/1, mun. Bălți, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, dându-și seama de

caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora pe ascuns a sustras din depozitul magazinului geanta de dame cei aparține lui cet. *****, cu prețul de 300 lei, în care se afla portmoneul la preț de 100 lei, bani în sumă de 70 euro (conform cursului schimbului valutar echivalent cu 1 412,60 lei), bani în sumă de 700 lei, un card bancar eliberat de BC ,,MAIB,,, un card bancar eliberat de BC ,, Moldindconbank,,, un lănțișor din aur cu cruce de aur la preț de 3 000 de lei, cercei din aur la preț de 1 000 de lei, buletinul de identitate cu semnătura electronică și pașaportul biometric pe numele ultimei, după care, cu bunurile sustrase s-a eschivat de la fața locului, cauzând părții vătămate o daună materială în sumă totală de 6512,6 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cîrlig Serghei **********a.n., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c din Codul Penal, furt, adică adică sustragerea pe ascuns a bunurilor săvîrșită prin pătrundere în loc pentru depozitare.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Cîrlig Serghei, fiind asistat de avocatul Veceaslva Pascari, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultînd opinia procurorului, ținînd cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința

instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Cîrlig Serghei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, întro manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu art. 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la

constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța de judecată statuează că chiar dacă inculpatul Cîrlig Serghei își recunoaşte vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

Fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul Cîrlig Serghei a declarat că recunoaște vina conform rechizitoriului și a comunicat că, se căiește sincer de cele comise, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse mai blânde.

Fiind audiată conform regulilor de audierea a martorului, partea vătămată ***** a declarat că, nu are pretenții față de inculpatul Cîrlig Serghei, deoarece acesta i-a restituit prejudiciul.

Deși inculpatul Cîrlig Serghei a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat, şi anume:

- plîngere din 26.12.2026, depusă de către *****, prin care solicit atragerea la răspundere, cpnform legislației persoană necunoscută ei, care la data de 26.02.2026, apriximativ la ora 16:00, aflîndu-se în incinta magazinului" Linella", amplasat pe str. Șt. cel mare 8/1 mun. Bălți, în mod tainic a sustras geanta ei personală, care este la preț de 300 lei, în care se afla un portmoneu negtu la preț de 100 lei, 2 carduri eliberate de B.C. MAIB și Moldindconbank", 70 de euro într-o o bancnotă de 50 euro și una de 20 de euro, 700 de lei în 3 bancnote a cîte 200 lei și o bancnotă de 100 lei, un lănțișor din aur cu creuce din aur la preț de 300 lei, o pereche de cercei din aur la preț de 1000 lei, bulletin de identitatecu semnătură electronica și pașaportul biometric, după ce bunurile sustrase a plecat într-o direcție necunoscutăm prin ce i-a cauzat un prejudiciu în sumă totală de 6512.6 lei (f.d.2);
- informație din 26.02.2026, ora 18:30 min., parvenită în Unitate de Gardă, prin intermediul operatotului "112" de la cet. Covali Cornelia, care a comunicat că pe str. Șt. cel mare 8/1 "Linella" furt mărunt (f.d.3);

- proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșa ilustrativă din 26.02.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume incinta magazinului ”Linella”, amplasat pe str. Șt. cel mare 8/1 mun. Bălți unde a avut loc sustragerea în mod tainic a bunurilor părții-vătămate ***** (f.d.4-10);
- proces-verbal de ridicare din 26.02.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia de la cet.Covali Cornelia au fost ridicate secvențe video și imagine foto (f.d.24);
- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu planșă ilustrativă din 27.02.2026, acțiunea procesuală cu participarea martorului Ion Peticov, care a arătat locul unde a găsit geanta de culoare neagră, care aparține cet. ***** (f.d.30-33);
- proces-verbal de ridicare cu planșă ilustrativă din 27.02.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia de la cet. Ion Peticov, a fost ridicată genata de culoare neagră (f.d.35-38);
- proces-verbal de cercetare a obiectului din 02.03.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost supusă examinării genta pentru dame de culoare neagră cu textură cu piele granulate. În geanta a fost depistat un lanț subțire din matal auriu; un pandativ în formă de cruce, decorat cu pietre mici, o pereche de cercei cu un desing în formă de lacrimă încrustate cu pietre (f.d.39-42);

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă

drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanţa de judecată constată că situația de fapt reţinută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi a fost săvârşită de inculpatul Cîrlig Serghei, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Prin justeţea probelor, instanţa de judecată consideră, că acţiunile criminale ale lui Cîrlig Serghei urmează a fi corect încadrate juridic, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform semnelor constitutive ale infracţiunii de furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor săvîrşită prin pătrundere în loc pentru depozitare.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Cîrlig Serghei, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Cîrlig Serghei, a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul, este calificată ca fiind mai puțin gravă.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Cîrlig Serghei, a comis infracțiuni din categoria celor mai puțin grave.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că inculpatul Cîrlig Serghei, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, însă atecedentele penale sunt stinse, careva circumstanțe atenuante în sensul art.76 Cod penal și circumstanțe agravante în sensul art.77 Cod penal, instanța atestă lipsă.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, lipsa antecedentelor penale și scopul de cupiditate la comiterea infracțiunii, instanța de judecată concluzionează necesitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or veridicitatea este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Cîrlig Serghei, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precum şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie şi scop de cupiditate.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată faptele comise de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, persoanele implicate şi timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului la răspundere penală.

Potrivit art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa de judecată consideră echitabil a-i stabili inculpatului Cîrlig Serghei pedeapsă sub formă de închisoare, faptul că nu se află la prima abatere de la lege, a restituit integral prejudiciul părții vătămate, prin restituirea bunurilor, și urmează de a-i stabili inculpatului o pedeapsă, după cum urmează în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității  în mărime de 150 (cincizeci) ore.

De asemenea, se impune atragerea atenției asupra faptului că, sancţiunea prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă prevede o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, dar şi o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare.

Astfel, reieşind din considerentele că inculpatul Cîrlig Serghei nu este angajat în cîmpul muncii şi de careva venituri stabile nu dispune, atestându-se în aşa fel o situaţie financiară lipsită de rezistenţă, instanţa de judecată nu poate aplica faţă de inculpat pedeapsa în formă de amendă, întrucât executarea unei astfel de pedepse ar putea fi iluzorie, în principiu, dar, pe de altă parte, o pedeapsă în formă de amendă ar putea să nu asigure atingerea scopului pedepsei şi să nu ducă la corectarea inculpatului.

Privitor la pedeapsa sub formă de închisoare, o astfel de măsură de represiune ar fi prea severă în raport cu circumstanţele cazului, fapta comisă de inculpat şi gravitatea infracţiunii săvârşite. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a aceluiaşi cod, iar la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ia în considerare gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, astfel ca o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, să se stabilească numai în

cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În atare situaţie, instanţa este convinsă că pedeapsa potrivită lui Cîrlig Serghei este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea celui din urmă.

În temeiul prevederilor art. 67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui Cîrlig Serghei că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, aceasta va fi înlocuită cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri

delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 26.02.2026, întocmită de către organul de urmărire penală, reprezentat de către ofițerul principal de urmărire penală al SUP IP Bălți, inspector Soltuz Diana, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – un disc digital DVD, cu trei înregistrări video și o imagine foto.

Corpul delict – un disc digital DVD, cu trei înregistrări video și o imagine foto, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Prin ordonanța de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 26.02.2026, întocmită de către organul de urmărire penală, reprezentat de către ofițerul principal de urmărire penală al SUP IP Bălți, inspector Soltuz Diana, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – o geantă pentru dame de culoare neagră.

Prin ordonanța de restituire a corpurilor delicte din 02.03.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Cojocari Dumitru, s-a dispus de a restitui corpurile delicte și anume o geantă pentru dame de culoare neagră, părții vătămate *****, fapt confirmat prin recepisa întocmită de către ultima.

Corpul delict – o geantă pentru dame de culoare neagră, care a fost restituită lui *****, urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Potrivit cu dispoziţia art. 395 alin. (1) pct. 5) CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Cîrlig Serghei, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ş t e :**

Se recunoaște Cîrlig Serghei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (cincizeci) ore.

Se explică inculpatului Cîrlig Serghei că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, aceasta va fi înlocuită cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Corpul delict – un disc digital DVD, cu trei înregistrări video și o imagine foto, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Corpul delict – o geantă pentru dame de culoare neagră, care a fost restituită lui *****, urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia.

Se aplică în privința inculpatului *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită, iar partea vătămată poate invoca doar erorile procesuale.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Natalia Foma**